

BORIS SALO har skrivit sin Andaktsbok för människor som har en tro men längtar efter att gå vidare med den.

Gudsmöte enligt person

Någon upplever Gud med hjärtat, en annan med huvudet, en tredje med handen. Boris Salo har skrivit en andaktsbok för kristna som söker fördjupning.

TEXT: **SOFIA TORVALDS**
FOTO: **JOHAN SANDBERG**

Boris Salo, författare, föreläsare och kaplan i Jakobstads församling, har länge tänkt skriva en andaktsbok. När han var tjänstledig i ett år och kunde satsa på skrivandet på heltid fick han tid att slutföra projektet. Resultatet är en bok som helt enkelt heter *Andaktsbok* och som belyser kyrkoåret genom texter för varje söndag men också genom funderingar och uppmaningar för vardagen.

– Det här projektet har funnits i mina tankar länge. Jag har medvetet skrivit en bok som ska lämpa sig för olika personlighetstyper. I de korta vägledningarna

för veckans dagar bjuder jag ibland bara på en liten aha-upplevelse, ibland vill jag uppmuntra till bibelstudium eller till en konkret handling när det gäller att praktisera veckans tema. Jag vill ge kost för dagen men också vägledning för hela livet.

Möter människor Gud på olika sätt?

– Vi är olika, och jag tror att Gud möter oss på olika sätt utgående från vår personlighet. Det är som om vi skulle ha olika inkörspår. Somliga av oss styrs mycket av känslan, andra av förnuftet och somliga av viljan. En del är hjärtats människor, för dem är känslor, förnimmelser och intuition viktiga, andra är huvudmänniskor, som agerar med förnuftet. En tredje grupp kunde man kalla handens människor, för dem är viljan och hand-

”Gud är expert på att möta oss sådana vi är och där vi befinner oss.”

Boris Salo

lingen viktiga. Gud möter oss sådana vi är och där vi befinner oss.

Hur har du använt den här tanken i din bok?

– Jag har styrts av den både då jag skrivit texten för söndagen och tankarna inför veckan. Ibland har jag valt att skriva en berättelse som jag hoppats ska ge aha-upplevelser för den som får kontakt med Gud genom känslor och förnimmelser. Andra gånger har jag försökt ge undervisning, apologetik. Men jag har också försökt komma med konkreta förslag till handling.

– Jag vill absolut inte ställa de här olika sätten att närma sig Gud mot varandra. Vi ställer ofta saker mot varandra och börjar jämföra oss med någon annan och tro att den gör mer ”rätt” än vi bara för att den personen gör något annat. Istället får vi inse att vi kan ha olika kallelser. Samtidigt frestas vi lätt att stanna kvar där det känns bekvämt och lätt för oss själva, och då kan det vara bra att försöka leva ut också andra sätt att möta Gud på. Guds ande vill ju präglade hela vår personlighet, med känsla, förstånd och vilja.

Många människor försöker i dag hitta sätt att stilla sig och möta något heligt. Har du märkt av en sådan längtan?

– Vår kyrkas utmaning är att möta det andliga behov som finns. Problemet är kanske att många uppfattar kristendom som ”religion” och det andra religioner har att erbjuda som ”andlighet”. Och andlighet är mer rumsrent än religion. Det är en märklig situation, och lite besvärlig för kyrkan. Men vi behöver inte skämmas för det vi har att erbjuda. Det finns ett klart andligt behov – människan är ju sig lik! Många upptäcker sin längtan då de känner att det som det materialistiska, sekulära livet har att erbjuda inte känns tillfredsställande.

Hur ser ditt eget andaktsliv ut?

– Stommen i mitt andaktsliv består av trosbekännelsen, Fader vår och buden. Jag är ganska enkelriktad på det sättet, skrattar Boris Salo.

– Min tanke är att om vi praktiserar det som finns i de texterna behöver vi inte så mycket annat. De här elementen utgör ryggraden i mitt andaktsliv. Jag gör en sorts morgongymnastik med rörelser till

trosvärdet och Fader vår. Det som man gör med kroppen går in på att starkare sätt.

– Jag tror att en frestelse för oss präster är att läsa Bibeln främst för att ge något åt andra, inte för vår egen skull. Det har åtminstone jag kämpat med. Å andra sidan har det blivit så för mig att mitt andaktsliv, mitt yrke och mitt författarskap har fått bli en växelverkan. Ibland kan andaktsböcker ersätta den personliga bibelläsningen. Jag ville skriva en andaktsbok som gör att man behöver och vill läsa Bibeln.

Har du någonsin upplevt perioder av andlig torka?

– Jo, det hör till livet. Men samtidigt förbluffas jag av att det hela tiden finns nya saker att upptäcka i trosbekännelsen, Fader vår och buden. Det finns en styrka i det fasta och rituella.

– Jag tror inte att man ska ta temperaturen på sitt andliga liv. Man ska inte bli så inåtvänd, det kristna livet ska vara utåtvänd. Tron ska vara som ett öga som ser på Herren, börjar jag se på min egen tro blir det fel.

– Jag bejakar den nya

lovsångstraditionen, men ibland reagerar jag på att lovsånger handlar så mycket om hur jag älskar Herren. Det viktiga är att utgå från hur stor han är, inte från hur stor min kärlek till honom är. Då växer kärleken till honom.

Jag kan min bibel mycket sämre än vad du gör, ändå kan jag känna ”det här har jag läst så ofta” när jag kommer till något bibelställe. Hur gör du för att hålla texterna levande?

– Mitt författarskap har hjälpt mig att verkligen borrar ner mig i skriften, dessutom har det gett mig mycket att memorera Markusevangeliet. Jag försöker hålla memoreringen av Markusevangeliet vid liv hela tiden, och det är en ständig process.

– Om ett bibelställe känns slitet kan man läsa det meditativt och placera i sig själv i texten. I boken försöker jag också uppmuntra läsaren att memorera en bibelvers och suga på den som en karamell en hel vecka. Det är en mycket gammal och beprövad metod. När man idisslar en text på det viset börjar den leva sitt eget liv och integreras i vårt liv.